

Fjordager Cyklings klubtur til Harzen 2016

Af John Dyrvig, Peder Pedersen, John Lindvig og Jens Nørregaard

Vi har i de seneste 12 år på vores årlige udlandstur i langt de fleste tilfælde deltaget i store cykelmotionsløb rundt omkring i Belgien, Frankrig og Tyskland. Det har været ture med buskørsel om natten, en halv dag til at løse benene op og så løbet om søndagen. Det har givet mange gode oplevelser, men måske med et presset program. Det blev derfor besluttet, at dette års tur skulle have videre rammer, mere tid og buskørsel om dagen - hovedvægt lagt på det sociale. Harzen blev målet, og med et godt tip fra Ivan blev hotel Relexa i Braunlage valgt som udgangspunkt.

Med 33 deltagere heraf syv kvinder - de fire på racer og tre medfølgende ægtefæller - var det det største hold, Fjordager Cykling har sendt afsted på cykeltur i udlandet.

Busturen igennem Nordtyskland var lidt træls - Stau . Vi ankom et par timer senere til hotellet end planlagt, så der var ikke tid til en lille "rulletur" før middagen, til gengæld blev vi modtaget godt allerede ud på parkeringspladsen af personale, der viste os tilrette og fik os og vores cykler installeret.

Hotellet skuffede ikke: meget varieret buffet morgen og aften, gode store værelser, en bar og en etage med svømmehal, saunaer m.m. De fire stjerner var ikke forkert.

Når folk hører Harzen, tænker de: uha regnvejr, men bortset fra regn om natten og lidt tidlig lørdag formiddag, var vi begunstiget af tørvejr og behagelige temperaturer, om lørdagen sågar sol og 25 grader.

Hotel Relexa

Den store gruppe på 30 ryttere delte sig op i de fire hold, som normalt træner sammen med lidt justeringer undervejs afhængig af hvordan den enkelte følte sig.

I det følgende har de fire holdledere berettet om nogle af oplevelserne.

Hold 1.

Dag 1 på Harzen turen for hold 1+2: 102,5 km 1826 hm

Den første dag kørte hold 1 og 2 sammen, ialt 9 mand: Christian, Jan, Anders, John D. og Ivan, Ole, René, Tom, Peder.

Efter en del GPS problemer i starten, hvor ruten på Peders GPS og det fysisk mulige på en racercykel ikke helt hang sammen, blev vi enige om bare at køre en tur. Efter ca. 85 km delte gruppen sig op, og hold 2 kørte hjem, mens hold 1 kørte mod St. Andreasberg, hvor vi havde hørt, at der var en bakke i byen med en stigning på 25%

Den blev også fundet og besejret uden de store problemer, som det ses på billedet. Bakken er kun 560 meter lang med gennemsnits stigning på 11,6%. Herefter gik turen hjem til Braunlage. Da vi kørte gennem byen, så vi både hold 2,3 og 4 sidde rundt omkring i byen på de små hyggelige restauranter, som byen er fyldt med til sultne cykeltosser som os.

Bakken i St. Andreasberg

Dag 2 var vi 7 mand, som kørte mod Brocken. Da vi kom til starten af bjerget, var Jan lige kommet ned, men han var frisk på en tur mere op til toppen, så han kørte med vi andre op igen (samme aften fik han den prikkede bjergtrøje for den præstation). Herefter kørte vi rundt i bakkerne omkring Braunlage, inden turen atter gik tilbage til hotellet. Knap 200 km og 3500hm på 2 dage.

På toppen af Brocken

Hold 2.

Fredag var planen, at vi skulle cykle 127 km og omkring 2400 højdemeter.

Men at følge den rute jeg havde lavet var ikke muligt, da der flere steder var grusstier, så vi lavede turen om. Det var ikke så nemt, som det er i DK på grund af bjergene.

Ved vores første nedkørsel på en større vej kom tophastigheden op på 84 km i timen. På hjemturen havde vi en lang stigning på 8 km, hvor stigningsprocenten var mellem 7-9 % hele vejen.

På 2. dagen regnede det, og vi udsatte starten en time og cyklede så op på Brocken. Der var mange gående, så det var med at være vågen på nedkørslen. Anders opdagede efter 1 km nedkørsel, at han havde lagt sin hjelm oppe på Brocken, så det var op igen, og vi andre blev meget kolde af at stå og vente på ham i bunden.

Det var dejligt at cykle i Harzen, men man kan godt blive træt at alle de motorcykler.

Det var et super godt hotel, hvor den gode buffet sørgede for, at der ikke var nogle, der gik sultne i seng.

Buffet på Hotel Relaxa

Hold 3.

Når man tænker Harzen, tænker man også Bloksbjerg eller Brocken som dette Harzens højeste bjerg - 1142m o.h. - rettelig hedder. Det var målet for vores formiddagstur om fredagen. Vi startede 14 ud fra hotellet samt en "hjælperytter", der tilfældigt var i Braunlage, og som Steen kender fra træningsture i Tarup. Efter få kilometer fik Hans desværre kraftig næseblod, og selv med kyndig hjælp fra John falckmand lykkedes det ikke at stoppe blodet på stedet. Hans måtte returnere til hotellet for at få is på. Jørgen viste godt kammeratskab og fulgte Hans tilbage. Da der var kommet styr på blodstrømmen, tog de to en cykeltur rundt i Braunlages opland.

Vi andre fortsatte mod Brocken og turen gik via Elend og Schierke. Opstigningen starter officielt i Elend med 14,5 km til toppen og gennemsnitlig stigning 4,5%, men det er først efter Schierke, at stigningen rigtig tager fat med kilometer efter kilometer med 6 - 7 og 8% og på de sidste kilometre var der stigninger på op til 13%.

Johnny "hjælperytter" skulle trække os op ad Brocken, men han var for stærk og satte os alle på vej op. Det må Steen se på næste gang de to skriver kontrakt.

Alle kæmpede sig til tops, og efter et velfortjent hvil og de traditionelle gruppebilleder gik det ned over bjerget igen, denne gang med 5 - 6 dobbelt hastighed sammenlignet med opkørslen. Op og ned af et bjerg i den kaliber er altid en oplevelse, og specielt for de i gruppen der kørte et bjerg for første gang. I Schierke fik vi en gang kraftig gulaschsuppe og øl inden vi returnerede til Braunlage.

Eftermiddagen skulle bruges på en lille kort tur på 30km. Ruten var på plads på Garmin hos Hans, Mogens og Poul, men vi lærte, at hvis ikke man er på MTB, skal man holde sig fra små veje i Harzen. Efter vi var drejet af på en lille vej ind i en skov, skiftede vejen løbende karakter fra dårlig asfalt over grus og jord til små skærver. Da det samtidig gik opad med 6 - 8%, var det hårdt at køre de ca. 4 km til toppen. Herfra gik det så ned med op til 10%. Til gengæld voksede skærverne til knytnævestore i hele vejens bredde, og det var faktisk et under, at vi undgik styrt og punkteringer. Da vi nåede asfalt igen, havde vi kun kørt 8 km, og vi havde fået nok.

Et lille hvil efter nedkørslen på "skærvevejen"

Tilbage til Relexa og afslapning i pool, sauna og baren.

Lørdag skulle vi køre en lang tur. Vi havde planlagt 109 km sydpå i Harzen - den blev dog ialt på 125 km. Garmin drillede os lidt, så vi kom faktisk til at køre ruten omvendt af, hvad der oprindeligt var planlagt, men det gjorde den ikke dårligere. Efter en lang nedkørsel med overskyet vejr og få regndråber, men på våde veje kom vi efter ca. 20km fri af bjergområdet og ned i det bakkede lavland der ligger i 200 - 300 m højde. Her skinnede solen og temperaturen steg til 25 grader, ingen vind. Ideelt cykelvejr. Eneste vanskelighed vi havde, var at finde et åbent Gasthaus, da vi skulle spise. Vi måtte køre fra by til by, men til sidst fandt vi Am Sonnenstein i nærheden af Holungen. Her havde værtinden netop åbnet, og hun fik hurtigt fremtryllet Bockwurst med kartoffelsalat. Ved serveringen på den skønne terrasse fik Steen lejlighed til at brilliere som gammel tjenerproff. Således vederkvæget gik det atter mod nord og bortset fra Ole's punkteringer - tre ialt på dagen - forløb alt vel.

Am Sonnenstein's terrasse

Ved den sydlige ende af Stausee

Tak for et godt sammenhold til Rollo, John, Steen, Poul, Henning, Frede, Torben, Heinz, Hans, Mogens, Jørgen og Morten og Nynne (fredag) og Ole og René (lørdag), Jens

Hold 4.

Harzenturen - set fra bagsmækken af hold fire.

Årets klubbetur var i længere tid et skræmmebillede af monsterstigninger og højhastighedsnedkørsler med serpentinersving for en del af hold fire. På trods af forventningerne meldte en betydelig del af kernetropperne sig til turen, og alle var helt enige om, at heksebjergget Brocken (eller på dansk: Bloksbjerg), var det suverænt vigtigste mål. Fredag morgen, god stemning på holdet, som på forhånd havde lovet, at samle hold-fire-wannabees op, hvis de måtte slippe hold tre.

Helt i tråd med den sædvanlige hold-fire-ånd blev de første 12 kilometer frem til foden af Brocken kørt med opmuntring til hinanden og stor påpasselighed i trafikken. Så begyndte løjerne. Ti kilometer (derfra hvor vejen deler sig, og der næsten ikke er flere biler), 503 højdemeter med den stejleste kilometer på 10-12% er en menu, hvor alle skal tage sig sammen. I bedste hold-fire-stil fortsatte støtten til hinanden, og alle kæmpede bravt med de ressourcer, hver især er udstyret med. Omkring en kilometer eller to fra toppen mødte vi hold tre, som susede nedad. TAK FOR ALLE DE OPMUNTRENDE TILRÅB! Det giver altså ekstra kræfter - og INGEN vil stå af foran hold tre - man har vel sin stolthed 🤔. Heldigvis fik alle på holdet hver sin personlige sejr over Brocken - ingen måtte give op. Midt i sejrusrusen stod vi og savnede Solveig, som måtte blive på hotellet med migræne. Snapshots, lidt vitser og et kik mod den disede horisont - og så nedad igen - ud og ind mellem fodgængerne den første kilometer, hvorefter nedkørslen blev mere fri og behagelig. To til tre kilometer nede - hvem dukker op med sit lille flag på hjelmen: Solveig, hvor var det et dejligt møde! Vel genopstanden skulle hun da også have sin sejr over Brocken med hjem. Og så var der frokost ved foden af hekseknolden, som nu pludselig havde mistet sin kraft til at skræmme en ægte hold fire cykel motionist.

Hjem til hotellet for at planlægge lørdagsturen.

Den skulle bare være lidt i nærheden af Braunlage uden det helt store ta' selv bord af "knolde".

Sankt Andreasberg lød overkommelig og kunne oven i købet tilbyde lidt ekstra udfordring for energiske brushoveder.

Aftensmad på hotel Relexa

Lørdag morgen, regnvejr og udskydelse (der er jo ingen grund til at blive våd udefra, når man selv klarer det mindst lige så godt indefra). Kl. 9:30 vejret er OK, og vi stævner ud fra vores fortræffelige hotel Relixa. Målet er at køre mod syd og finde vejen til højre mod Sankt Andreasberg for at nyde vejen med det sigende kælenavn: Serpentinervejen opad. Efter en del kilometers NED-kørsel bliver vi enige om, at vi nok har glemt at dreje (helt inde i Braunlage - ups). Nå, nedkørslen har været ret lækker, så der er absolut ingen sure miner, vi laver da bare en anden plan (typisk hold-fire-sammenhold). Solen skinner, vejen flader ud, nu er der pludselig cykelsti, så ind på den og i fred og ro for bilerne ud over det nu flade landskab. Pause, lidt at drikke, lidt at spise og lige lidt til højre for vejen, svæver der en glente med sin karakteristiske halekløft. Der, hvor cykelstien ender, kunne vi godt tænke os at fortsætte på samme trygge facon, men Frk. Garmin kan kun finde smådårige markveje og en tilkørsel til motortrafikvejen - altså lidt tilbage, ind til Steina, som ikke byder på noget at spise, men, der er en cykelsti mod nord - den snupper vi. Først asfalt, så brosten, så grus, så brosten og de næste ca. 8 km grus. Det lyder grimt - men - det var det ABSOLUT ikke. Dén tur opad var noget af det smukkeste, de fleste af os har oplevet fra en cykelsadel. Godt nok steg det konstant 4 - 5 % på grusvej i en fugtigvarm skov, men oplevelsen oversteg rigeligt anstrengelserne. Mon ikke alle på holdet glad og gerne gentager den tur en anden gang. Efter lidt mere rekognoscering, til højre ned ad den mest fantastisk smukke nedkørsel gennem en kløft i skoven. Fremme ved endnu en by uden madsteder sætter vi kursen op ad en lang jævn stigning mod Braunlage. Dagen gav endnu en stor oplevelse, som var alle kræfterne værd - og vi fik endelig noget at spise - i Braunlage.

Stor tak til alle deltagere på hold fires ture: Anne, Solveig, Lisbeth, Nynne, Lars, Per, Svend Åge, Morten og Jørgen fra reserve-holdleder, John.

De tre medfølgende hustruer uden cykler skal vi ikke glemme. Jette, Karin og Marianne havde et par gode dage, hvor de spadserede Braunlage på kryds og tværs og tog turen op med Wurmbergseilbahn. Om lørdagen lagde Bergholdt bus og chauffør til, til en tur til Goslar.

Så meget omkring udfordringer og oplevelser på cyklen, men hvordan gik det så på det sociale plan? Jo der blev holdt megen "after cycling party" i baren, hvor deltagerne fra de forskellige hold mingledede godt, og efter aftensmaden fredag inviterede klubben selskabet på en drink i det nærliggende Gasthaus Tenne. Her gav værten Frank Faber country & western sange og tysk folkemusik, og det endte med dans på bænken. En vellykket aften.

Lørdagens aftensmad blev ikke mindre festlig. Rene viste sine evner som indkøbschef og fik med stor opfindsomhed forhandlet den helt rigtige pris på vin til selskabet. Som et ekstra indslag havde Frede doneret en pris til en rytter, der havde udmærket sig i bjergene, og da vi havde en rytter, der var kørt op ad Brocken hele to gange, kunne Frede og Jens hurtigt blive enig om, at den prikkede bjergtrøje skulle gå til Jan.

Næste morgen fik vi pakket og kom afsted inden kl 10:00, og stort set samtidig startede regnen, og den fulgte os langt op i Tyskland. Vi nåede Seden kl 18:00, mætte af oplevelserne på en god tur.